

اول ماه مه ۱۳۹۰ سنندج

مبارزه طبقاتی در کردستان ؛

کارگران و پیشروان طبقه کارگر یک بار دیگر در اول ماه مه امسال سنندج ، نشان دادند که از پتانسیل و توانمندی طبقاتی بالقوه بالایی در شهر های ایران برخوردار هستند.

کارگران و پیشروان و فعالین کارگری در سنندج ، سقز ، کامیاران و... ، با سابقه و تجربه ی دیرینه در روند مبارزه طبقاتی ، و با افت و خیز های خاص خود، توانسته اند در سخت ترین شرایط ، مبارزه رو به پیش را هدایت و سازماندهی کنند.

با توجه به شرایط کلی سرکوب که از مقطع ۵۸ در کردستان و از سال ۶۰ در سرتاسر ایران سایه انداخت ، فعالین کارگری و تشکل ها ، مورد حمله پلیسی قرار گرفتند و نه تنها جامعه کردستان از این یورش در امان نماند ، بلکه با توجه به شرایط ویژه و جنگ و درگیری نظامی در کردستان ، فضای امنیتی و نظامی بیشتری بر شهر های کردستان حاکم بود.

با توجه به تمامی اسناد و مدارک مکتوب در تمامی سال های حاکمیت سرمایه ، کارگران و فعالین کارگری هیچ وقت دست از مبارزه برنداشته و همیشه در راستای تحقق مطالبات کارگری پرچم دار این مبارزه بوده اند.

تاسیس اتحادیه صنعتگران کردستان و برگزاری مراسم سال های ۱۳۶۴ تا ۱۳۶۸ که در زمان جنگ ایران و عراق برگزار می شد و اتفاقات جنبش کارگری از مقطع سال ۸۳ به بعد این واقعیت مسلم رانشان داده است که فضای موجود در کردستان از یک نوع رادیکالیسم کارگری و سوسیالیستی برخوردار بوده است. این رادیکالیسم نه تنها در بین فعالین کارگری بلکه در بخش هایی از این طبقه وجود داشته است. تا آنجا که برگزاری مراسم روز جهانی کارگرد طی این سال ها همواره به یک سنت مبارزاتی در کردستان تبدیل شده و همه ساله ما شاهد برگزاری مراسم روز جهانی کارگر در کردستان هستیم.

احزاب ناسیونالیستی موجود در کردستان ، هر روز بر طبل تو خالی خود می کوبند و تلاش می کنند که مشکل مردم کردستان را نه بر آمدی از خواستگاه و مناسبات طبقاتی ، بلکه ناشی از در غلطیدن به قوم پرستی و نژاد پرستی ارتجاعی زیر پرچم ناسیونالیسم کرد قلمداد کنند. اینان با تبلیغ و ترویج ناسیونالیسم کرد ، مبارزه مردم در کردستان را صرفاً برای کسب خودمختاری و فدرالیسم می دانند ، و با گذشت بیش از سی سال هنوز پاشنه را بر همان سو می چرخانند .

امروز جامعه کردستان بیش از گذشته طبقاتی شده و طبقه کارگر کردستان به خاطر منافع مشترکش با کارگران ایران ، و به واسطه حلقه های ارتباطی خود که همانا پیشروان و فعالین کارگری ، از جمله فعالین متشکل در " کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری " می باشد ، سطح مبارزه و برون رفت از معضلات حاکم بر کردستان را نه در درک

ناسیونالیستی و قوم پرستی ، بلکه در تقابل کار و سرمایه ارزیابی می کنند. کارگران پیشرو کردستان در اول ماه مه امسال در سبندج بار دیگر این مسئله را به اثبات رساندند و نشان دادند که طبقه کارگر و رهبری این طبقه می تواند جواب گوی نیاز های مردم کارگر و زحمتکش در کردستان باشد.

کارگران کردستان و فعالین این طبقه بارها و بارها اعلام کرده اند که کارگران و مردم زحمتکش کردستان منافع جدا از منافع عمومی طبقه کارگر و مردم تحت ستم ایران ندارند . رادیکالیسم موجود در کردستان در راهپیمایی روز جهانی کارگر در سبندج ، خودمهر تائیدی بود بر این واقعیت انکار ناپذیر ، که تنها آلترناتیو موجود در کردستان مبارزه طبقاتی کارگران در تقابل با نظام سرمایه داری است .

خواست جنبش کارگری در کردستان همگام و هم صدا با کارگران ایران در شرایط کنونی، در راستای ایجاد تشکل های مستقل کارگری (جدا از دولت و کارفرما و نهاد های سرمایه سالار) خواست آزادی بیان ، آزادی تجمع و اعتراض و اعتصاب ، لغو اعدام و سنگسار ، بر چیدن تبعیض نژادی و جنسیتی و... بوده است .

بطور کلی تامین و تحقق این خواست ها در راستای منافع کلی مردم کردستان خواهد بود و این نشان خواهد داد که کارگران کردستان می توانند به هر نوع ستمی ، از جمله ستم ملی در کردستان ، با اتکا به مبارزه طبقاتی و آنهم در بعد سراسری پایان دهند.

کارگران سبندج اول ماه مه امسال را در سختترین شرایط پلیسی - امنیتی و در شلوغترین و در عین حال حساس ترین مکان موجود در شهر سبندج (خیابان ناصر خسرو و خیابان فردوسی) برگزار کردند و در این شرایط دست به راه پیمایی زدند . آنان با شعار ، کارگر کارگر اتحاد، کارگر زندانی آزاد باید گردد ، مرگ بر سرمایه دار، زنده باد حکومت کارگری و... خیابان را به لرزه در آوردند .

کارگران پیشرو و فعالان کارگری که در شرایط کنونی باز گو کننده منافع طبقاتی این طبقه در کردستان هستند بار دیگر این حقانیت را به اثبات رساندند که عرصه مبارزه در کردستان نه در دفاع از ملیت و قوم پرستی ناسیونالیستی ، بلکه دفاع از منافع طبقه کارگر است. طبقه کارگر و زحمتکشان کردستان فریاد بر آوردند "مرگ بر سرمایه دار" و نشان دادند که معضل جامعه کردستان به مانند دیگر نقاط ایران ، حاکمیت نظام سرمایه داری است . برای کارگر کرد هیچ تفاوتی ندارد که صاحب کار استثمار گرش کرد باشد یا فارس ، ترک باشد یا عرب . آنچه برای کارگر کرد مهم است این می باشد که استثمار می شود و حاصل دسترنجش ، به جیب مشت سرمایه دارمفت خور می رود و خود از همه چیز محروم است. امروز کارگران کردستان با پرچم سرخ نشان دادند که پرچمشان با دیگر کارگران در اقصا نقاط دنیا یک رنگ است و با بر افراشتن پرچم طبقه کارگر و در سایه رهبری این طبقه ، نه تنها مردم کردستان ، بلکه دیگر کارگران و زحمتکشان و مزدبگیران می توانند به خواست و آرزو های انسانی خود دست یابند.

پیشبرد این مبارزه تا به امروز با هزینه های زیادی همراه بوده است، از اخراج و تهدید و اعدام گرفته تا دستگیری کارگران و فعالین کارگری . کسانی که بار ها دستگیر و زندانی شده اند و امروز هم در رابطه با مراسم روز جهانی کارگر در سنندج ، هنوز تعدادی در بازداشت به سر میبرند. کارگران خوشنام و مبارزی همچون وفا قادری، یداقطبی ، خالد و غالب حسینی ، این کارگران و ده ها و صد ها رفیق کارگر دیگر که در تعمیق مبارزات کارگری نقش موثر داشته اند . بی شک اینان و دیگر پیشروان و پیشتازان مبارزه طبقاتی در کردستان ، رهبری مبارزه را در دستان خود دارند و این فعالین در کردستان مبارزه را به پیش خواهند برد و منافع کارگران کردستان را به منافع طبقه کارگر در ایران گره خواهند زد.

پیش بسوی گسترش مبارزه طبقاتی در کردستان و سر تا سر ایران.

بهزاد سهرابی

۲۱ اردیبهشت ۱۳۹۰